

ה"ט 14-11-62739

בית משפט השלום

פתח-תקווההמבקש:

מוטי לייבל ת.ז. 24928806 –

עיתונאי, איגוד התקשורת והעיתונות בישראל

טל': 058-5544332, פקס': 03-7327557

- נגד -

המשיבה:

עיריית פתח תקווה מ.ר. 500279005

ע"י ב"כ אבינועם פרץ

טל': 03-9239000, פקס': 03-9239005

בקשה בהולה לביטול צווים שניתנו במעמד צד אחד

וביטול דיון שנקבע במעמד הצדדים ליום 7/12/14

מוגשת בזאת בקשה להסרת צווים שניתנו במעמד צד אחד ביום 30/11/14, בעקבות בקשה מופרכת ומשוללת יסוד מצד עיריית-פתח-תקווה כנגד המבקש וביטול דיון שנקבע במעמד הצדדים ליום 7/12/14.

הצווים הוצאו בשגגה בעקבות הטעייה, רמיה והונאה פשוטה וברורה מצד עיריית פתח-תקווה כפי שיובהר להלן.

המשיבה פעלה באופן בלתי חוקי, בניגוד לדין, כאשר באופן רשמי היא הגישה בקשה בשם גוף ממשלתי ללא סמכות:

ראו סעיף 2(א) לחוק למניעת הטרדה מאיימת – הטרדת אדם ולא הטרדת רשות עירונית או ממלכתית.

וראו גם בהגדרות סעיף 3:

העירייה המבקשת, אינה רשאית לבקש ואינה רשאית לקבל צו שכזה בדיוק כשם שרשות ממלכתית אינה יכולה לקבל צו כזה.

לא לכך נועד החוק ולא כך הם דברי ההסבר לחוק. מדובר במחטף שנעשה במעמד צד אחד. מדובר במקרה מובהק אשר יש בו לבטל את הצווים וכן להשית הוצאות לדוגמא על המבקשת.

את כל זאת הסתירה המשיבה מבית המשפט, ובעזות מצח היא אף התגוללה על המבקש וגרמה להוצאת צווים נגד המבקש תוך הטעייה ורמיה כלפי בית המשפט.

להלן נימוקי הבקשה:

1. המבקש נדהם מצווים שניתנו נגדו ביום 30/11/14 לבקשת המשיבה עיריית פתח-תקווה, בלא שניתן למבקש כאן יומו בבית המשפט, ובלא שהובא לעיונו קודם לכן הבקשה האמורה.

2. חוק הגנת הפרטיות אמור להינתן מטעם אדם ולא מטעם גוף – עיריית פתח-תקווה. מחמת זאת יש למחוק את הצווים שניתנו על אתר.

3. הבקשה שהוגשה על ידי המשיבה בלתי חוקית בעליל, אינה נתמכת בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, הקובעת:

"1. לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו."

4. המשיבה הגישה את הבקשה בשם עיריית פתח-תקווה, ואף בגוף הבקשה בסעיף ג' ולאורך כל הבקשה, נכתב באותיות שמנות דגושות:

"ג. בקשה זו מוגשת על ידי העירייה, שכן כלל הפעולות האסורות מצידו של המשיב נעשו לנוכח עבודתה המסורה של העובדת הסוציאלית ובמסגרת מילוי תפקידה בשירותי הרווחה בעירייה.

בנסיבות שכאלה, רואה עצמה העירייה מחויבת לפעול למען בטחונה ושלומה של העובדת הסוציאלית, אשר נכון למועד הגשת בקשה זו חייה ושגרת יומה נפגעו פגיעה אנושה לנוכח מעשים חסרי תקדים בחומרתם מצידו של המשיב ושלוחיו, כפי שיפורט בהמשך בקשה זו.

5. החוק אינו מאפשר למשיבה להגיש בקשה לבית המשפט בשם גוף ממשלתי. מדובר בבקשה פיקטיבית והמדינה אינה יכולה להוציא צווים אלו.

6. סעיף 2 (א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת – הטרדת אדם ולא הטרדת רשות עירונית או ממלכתית.

7. סעיף 3 לעניין חוק זה –

"3. לעניין חוק זה –

"אדם", לעניין סעיפים 2, 7, 13, 14, 17ב,

17ג, 17ו, 17ז, 23א, 23ב ו- 25 – למעט

תאגיד;

8. החוק מדבר בעד עצמו. העירייה המבקשת אינה רשאית לבקש ואינה רשאית לקבל צו שכזה, בדיוק כשם שרשות ממלכתית אינה יכולה לקבל צו כזה. לא לכך נועד החוק ולא כך הם דברי ההסבר לחוק.

9. **מדובר במחטף, רמיה והונאת בית המשפט שנעשו במעמד**

צד אחד ואף ללא נוכחות העובדת הסוציאלית!!!

10. די בדברים אלו, כדי לבטל את הצווים שניתנו. מדובר במקרה מובהק אשר בו יש לבטל את הצווים וכן להשית הוצאות לדוגמא על המבקשת.

11. לא זו אף זו, כבוד השופטת שעשוע קבעה בצווים שניתנו במעמד צד אחד, כי תדון בעניין הפרסומים באינטרנט במעמד הצדדים. בכל הכבוד, לכבוד השופטת אין כלל סמכות לדון בפרסומים אלו. המבקש מפנה את כבוד ביהמ"ש לפסק דין של כבוד השופטת דנה עופר מביהמ"ש השלום עכו בתיק ה"ט 20845-07-14, שם ביטלה צו הטרדה מאיימת שניתן בעניין פרסומים שבוצעו על ידי העיתונאית לורי שם טוב כנגד פקידת הסעד רותם אלבו אלקובי, ופסקה ביום 30/7/14 כלהלן:

"נראה כי החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001, לא נועד לטפל בפרסומים פוגעניים ברשת האינטרנט, והוא לא נתן בידי בית המשפט, במסגרת זו, כלים למנוע פרסומים מעין אלה.

הגם שהטרדה מאיימת, כפי שהוגדרה בסעיף 2(ב)(4) לחוק, עשויה לכלול גם פגיעה בשמו הטוב של אדם, הרי שצו מניעת הטרדה מאיימת, כמפורט בסעיף 5 לחוק, אינו יכול לאסור המשך פגיעה בדרך של פרסום באינטרנט או בכלי תקשורת אחרים."

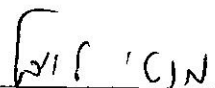
מצ"ב פסק הדין שניתן מסומן "1".

12. מחמת זאת שניתנו צווים בלתי חוקיים, וממילא לבית המשפט הנכבד אין סמכות לדון בחוק הטרדה מאיימת כנגד גוף ממשלתי ואין לבית המשפט סמכות לדון בפרסומים המבוצעים באינטרנט על ידי העיתונאי - בית משפט נכבד מתבקש לבטל לאלתר את הצווים שהוצאו ולהסיר ולבטל את הבקשה שהוגשה על אתר.

13. בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק הוצאות כנגד המשיבה והוצאות לדוגמא לטובת אוצר המדינה, על שימוש בהליכי משפט שלא לשמם יועדו.

14. בית משפט מתבקש לפסוק הוצאות לדוגמא על הליך הסרק שגרמה המשיבה למבקש.

15. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

 מוטי לייבל, המבקש

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 14-07-20845 אלקובי נ' שם טוב

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת דנה עופר

המבקשת רותם אלקובי

נגד

המשיבה לודי שם טוב

פסק דין

1
2 המבקשת הגישה נגד המשיבה בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, בה היא טוענה, כי המשיבה
3 מפרסמת בתקשורת האינטרנטית פרסומים שקריים נגדה.
4
5 בימים 10/7/14 ו- 17/7/14 התקיימו דיונים במעמד צד אחד, וניתן נגד המשיבה צו זמני. דיון במעמד
6 שני הצדדים התקיים לפניי היום, לאחר שהמשיבה עתרה לביטול הצו הזמני שניתן.
7
8 בהמלצת ביהמ"ש, ובשים לב לכך שבינתיים פעלה המבקשת להגשת תביעה על פי חוק איסור לשון
9 הרע, התשכ"ה-1965, חזרה בה המבקשת מהבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.
10
11 המשיבה עומדת על הוצאותיה. לטענתה, נגררה להליך מיותר לאחר שהוגשה נגדה בקשת סרק.
12
13 אינני מוצאת מקום להיכנס לעובי הקורה באשר לטיעונים ההדדיים ששמעתי, וזאת לאור העובדה
14 שהמבקשת חזרה בה מבקשתה. בתמצית יצוין, כי המשיבה פרסמה באמצעים מקוונים כל שהם
15 פרסומים הנוגעים למבקשת, על רקע העובדה שזו האחרונה הוכרזה כפושטת רגל, ועל רקע העובדה
16 שהיא משמשת כפקידת סעד. בפרסומים אלו הביעה המשיבה דעתה על המשך העסקתה של
17 המבקשת כפקידת סעד לאור הכרזתה כפושטת רגל. בפרסום אחר, שהוא מכתב תלונה ששלחה
18 המשיבה לכמה וכמה גורמים בשירות המדינה (צורף לבקשה כנספח 2) ובו דרשה לפטר אותה
19 מתפקידה, ציינה המשיבה כי המבקשת "לא דיווחה על הרשעתה ולא דיווחה על היותה פושטת
20 רגל...". אין חולק, כי המבקשת אכן הוכרזה פושטת רגל ע"י בית המשפט המחוזי בחיפה, אך
21 לטענתה לא הורשעה בדבר. בדיון הסכימה המשיבה להסיר מהפרסומים (שלמעשה הוסרו בינתיים)
22 כל אמירה המרמזת על הרשעה בפלילים, אך היא עומדת על זכותה לפרסם כתבות או פירסומים
23 אחרים המבוססים על הליכים משפטיים פומביים, דוגמת פשיטת הרגל. המבקשת, מאידך, הגישה
24 את בקשתה על מנת למנוע את המשך הפגיעה בשמה הטוב באמצעות פרסומים אלו, הפוגעים
25 בשלוות חייה.

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 14-07-20845 אלקובי נ' שם טוב

תיק חיצוני:

1

2 נראה כי החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001, לא נועד לטפל בפרסומים פוגעניים ברשת
3 האינטרנט, והוא לא נתן בידי בית המשפט, במסגרת זו, כלים למנוע פרסומים מעין אלה. הגם
4 שהטרדה מאיימת, כפי שהוגדרה בסעיף 2(ב)(4) לחוק, עשויה לכלול גם פגיעה בשמו הטוב של אדם,
5 הרי שצו מניעת הטרדה מאיימת, כמפורט בסעיף 5 לחוק, אינו יכול לאסור המשך פגיעה בדרך של
6 פרסום באינטרנט או בכלי תקשורת אחרים.

7

8 כאמור המבקשת חזרה בה מבקשתה, והיא מתכוונת למצות את טענותיה כלפי המשיבה במסגרת
9 התביעה על פי חוק איסור לשון הרע שהוגשה היום, ועל כן הבקשה נדחית.

10

11 אף על פי כן, מצאתי שלא לחייב את המבקשת בהוצאות המשיבה.

12

13 התרשמתי כי המבקשת פעלה בתום לב (שלא כטענת המשיבה), ומתוך מצוקה שהייתה נתונה בה
14 נוכח הפרסומים, שאכן יש בהם כדי לפגוע בשלוות חייו של אדם, אף אם ההליך שנקט אין בו כדי
15 ליתן את הסעד הרצוי. עוד יש לציין, כפי שנאמר לעיל, כי חוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר גם
16 פגיעה בשם הטוב כהטרדה מאיימת (אף אם אינו נותן כלים לטיפול בפרסומים פוגעניים), ונמצא כי
17 לפחות באשר לטענה כי המבקשת הורשעה – אם לא ביחס למכלול האמירות – ניתן לראות משום
18 פגיעה בשם הטוב, כך שלא אוכל לקבוע כי מדובר בבקשת סרק, כטענת המשיבה.

19

20 סוף דבר:

21 הבקשה נדחית. הצווים מיום 10.7.14 ומיום 17.7.14 – מבוטלים.

22

אין צו להוצאות.

23

24 המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

25

ניתן היום, ג' אב תשע"ד, 30 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

26

דנה עופר, שופטת

30/7/14

27

28

29

30